Frankrijk september 2025

- dag 1

Beste familie, vrienden en kennisen,

We zijn vandaag dus, en naar aloude gewoonte met wat vertraging, weerom vertrokken richting Frankrijk.
Weeral? Ja, weeral. Maar ditmaal hebben we een missie te volbrengen. Mevrouw A heeft iets met wijn en het plan is om nu reeds een wijnreis voor te bereiden voor 2027 ! Alsjeblief! Ongezien...

Die wijnreis zou zich situeren in de Côtes du Rhône. Van boven tot beneden is dat 200 km. We weten dus wat gedaan. Of niet? Het Grote Plan is er, maar de details moeten nog ingevuld worden. Wie had anders verwacht?

We zijn vandaag dus iets voor de middag vertrokken en nog een 2 km verder had ik al prijs. Smalle doorgang, tegenligger en verkeersborden aan de rechterzijde van de weg die net iets te ver uitsteken. Dat is een ideaal scenario om dat verkeersbord even aan te tikken met de rechter buitenspiegel.
Geen schade, denk ik.

Op de ring rond Brussel ging ik op automatische piloot richting Leuven. Was dat de bedoeling? Achteraf gezien niet. Gelukkig is er wat verderop een afrit waar we rechtsomkeer konden maken.
Vervolgens heb ik op de ring de afslag richting Luxemburg gemist en zijn we dan maar doorgebold richting Charlerloi. Een leuk ommetje van minstens 30 km.

Was ik nog niet goed wakker misschien? Natuurlijk wel. Om 6 uur vanmorgen was ik al paraat. Misschien wel wat té vroeg opgestaan.

Hoe het mogelijk is weet ik niet maar mijn plan om tot Remiremont te rijden werd niet afgekeurd door mevrouw A. Dit is een belangrijk keerpunt in de relatie tussen meneer B en mevrouw A. Nooit eerder vertoond.
Alleen, spijtig dat de plaats die ik gevonden had helemaal volzet was en we dus hebben moeten overschakelen op plan B: France Passion.
In de buurt (minder dan 10 km) bleek er een plaats te zijn gelinkt aan France Passion en daar staan we nu, net iets buiten Remiremont. Mevrouw A heeft daarna prompt heerlijke pasta klaargemaakt met zalm en mozarella kaas en we hebben ervan genoten. Voor wat mij betreft was dit haute cuisine. Minstens één Michelin ster waard.

Morgen gaan we trachten Grane te bereiken, het geliefkoosde oord van mevrouw A. Als we niet te laat vertrekken en niet te vaak een afslag missen dan zou dat haalbaar moeten zijn in één rit.

Groetjes vanuit Frankrijk,
Meneer B

ps: dochter M, mevrouw A heeft me vandaag 2 werken overhandigd van Trudy Canavan, waarvoor dank. Waarvoor verjaardagen al niet goed zijn.

- dag 2

Vandaag was het plan om van Remiremont (leuke staanplaats bij een France Passion adept overigens) naar Domaine Distaise in Grane te rijden. Pakweg 500 km, dus doenbaar.

Verbaast het iemand dat er, weerom, een discrepantie was tussen GPS G (Garmin) en GPS A (mevrouw A)?
En welke GPS heeft meneer B gevolgd? Dit is een "no brainer", natuurlijk GPS A.
Achteraf gezien bleek dit niet de meest logische beslissing, maar ja, weet alles eens op voorhand, natuurlijk.

GPS G stelde dat uitrit 16 op de A7 de meest gerichte uitrit was. Dit was evenwel zonder de inbreng van GPS A in rekening te nemen. Het werd dus uitrit 15. Leuk, kleurrijk landschap, maar het ene rond punt na het andere en door de ene agglomeratie na de andere, wat natuurlijk niet bevorderlijk was voor de voortgang van de tocht.
We zijn, met een uur vertraging op het vooropgestelde reisschema, dan toch heelhuids in Grane aangekomen.
Wat veel goedmaakte was dat we bij aanvang van onze reis van vandaag een "Centre Commercial" tegenkwamen en daar was zowaar een Auchan, annex tankstation, waar meneer B gretig aan een gunsttarief kon tanken en mevrouw A de ene na de andere ontdekking deed in de winkel. Dat laatste tegen sterk gereduceerde prijzen, wat enkel maar bijdroeg aan de goede stemming.

Toen we vertrokken in Remiremont leidde onze weg ons naar Eloyes, een piepklein dorpje in de Vogezen. Goed om weten is dat in dat dorpje ooit de plaatselijke bakker, de heer Thiriet, begon met roomijs te maken en dat meneer B (deskundige ter zake) dit roomijs als één van de beste ter wereld rangschikte. De fabriekswinkel is er nog steeds en dus werd snel beslist om er de nodige diepvrieswaren in te slaan. Het verdere verloop van de reis kon niet meer stuk. Tot de discussie startte over uitrit 15 of 16, zoveel moge duidelijk wezen.

Voor vertrek naar Frankrijk had meneer B bij de LIDL een setje Perlenbacher 12% "Strong Beer" op de kop kunnen tikken en dit wordt nu, telkens na een zware rit, blikje per blikje geconsumeerd. Staat nu gecatalogeerd als één van de betere bieren in België.

Wat de verdere planning is is nog hoogst onzeker. Het weer zit niet echt mee en er wordt nog redelijk wat regen verwacht hier in zuid-Frankrijk.
Wordt ongetwijfeld vervolgd.

Groetjes uit Grane,
Meneer B

- dag 3

In het verslagje van gisteren is een omissie geslopen. Ik had, aldus mevrouw A, ook dienen te vermelden dat op dag 1 bij de aanrijding met het verkeersbord op 2 km van de thuishaven, ons vertrekpunt dus, het oranje kapje van de rechter pinker kapot geslagen was. Bij deze is dat rechtgetrokken. Ik kom in de kosten.
Het kapje is reeds besteld voor een zeer redelijke prijs en zou op ons moeten liggen wachten wanneer we terug thuis zijn. Als alles volgens plan verloopt dan is dat gefikst op 10 minuten. Als...

Vandaag was een rustdag. Meneer B heeft nogal wat tijd gestoken om een logische route te vinden om alle wijndomeinen die mevrouw A wil bezoeken op een zo kort mogelijke route te plaatsen. Plan afgekeurd. Natuurlijk. Vanzelfsprekend.
Mevrouw A maakt nu een routeschema op en dat gaan we volgen. Wat eigenlijk van meet af aan de logische gang van zaken was. Gelukkig heb ik alle coördinaten van de wijndomeinen die bezocht moeten worden. Van het een naar het ander rijden zou dus geen problemen mogen opleveren.

We hebben vandaag dus genikst en (vergeefse) plannen gemaakt voor morgen.
Domaine Distaise in Grane komt steeds meer en meer vertrouwd over. Het hoogtepunt van morgen is dat we brood gaan kopen, een nieuwe gasfles inslaan, gaan tanken en daarna een loosplaats zoeken. Dat kan allemaal op dezelfde plaats, behalve dat lozen dan. Ik zie wel wat de dag van morgen brengt. Eén dag met een keer.

Weerom groetjes vanuit Grane,
Meneer B

- dag 4

Het objectief van deze uitstap was en is de voorbereiding van de wijnreis in 2027 van het selecte clubje Martivinum. Een en ander houdt vanzelfsprekend in dat de dan potentiële wijnboeren bezoeken en er organoleptische testen doorvoeren.
Ons eerste slachtoffer was Domaine La Cabotte in Mondragon (mijn draakje dus).

Het doel is om een evenwichtig smakenpallet samen te stellen, gekozen uit het aanbod van verschillende wijnboeren.

Ik (meneer B dus) moest nog rijden, dus de degustatie verliep voor mij alleszins ietwat in mineur. Maar toch, wat we er voorgeschoteld kregen was kwalitatief erg hoogstaand. We waren zeer zeker erg onder de indruk van het de kwaliteit van het assortiment. Superieur!

Daarna hadden we een staanplaats nodig om te overnachten, en waar kan dat beter dan bij een wijnboer?
Waar we nu staan is echter een dikke tegenvaller wat betreft de wijnen.
Mevrouw A liet dit ook ostentatief blijken tijdens de degustatie, wat voor meneer B een tikje gedurfd overkwam. Maar we staan er wel zeer rustig en hopen dat dit zich vannacht voortzet.

Vandaag viel het weer wat tegen. Goed om weten is dat ook in het zuiden van Frankrijk er soms regen valt en vandaag hebben we ruimschoots ons aandeel gehad. De weersverwachting is dat het zal beteren in de komende dagen en weken.

Wat het plan is voor morgen is me nog niet helemaal duidelijk. Ik laat wijselijk het initiatief over aan mevrouw A en dan zien we wel waar we uitkomen.

Groetjes vanuit de Côtes du Rhône,
Meneer B

- dag 5

Na veel vijven en zessen hebben we vandaag eindelijk de knoop doorgehakt en koers gezet naar Avignon. We gaan hier 3 nachten blijven op camping Bagatelle, op een steenworp van de stadsmuren en de beroemde brug. De hele dag speelt er zich nu een liedje af in mijn hoofd: Sur le pont d'Avignon... Een oorworm.

We zijn vandaag de stad te voet gaan verkennen en tot de conclusie gekomen dat het er nogal duur is. De prijs voor een overnachting op de camping valt wel mee (19 €) maar een Jupiler op een terrasje in de stad kost 5 €. En alles wat je er wil bezoeken is tegen betaling.

Wat leuk is is dat we vanaf de camping een goed zicht hebben op de stadsmuren (zie bijlage) en dat er een gratis overzet is op loopafstand van de camping.
En wie denkt dat de beroemde brug zich uitstrekt over de breedte van de Rhône, die heeft het verkeerd voor. Die brug komt nog niet eens tot halverwege de stroom en stopt daar dan abrupt. Waarom men daar zo een spel van maakt is me niet duidelijk. Het is trouwens een nogal ordinaire brug.

Het plan voor morgen is dat we van hieruit enkele wijnboeren in de buurt gaan bezoeken en dan 's avonds terug naar de camping komen.

Groetjes vanuit Avignon,
Meneer B

- dag 6

Eigenlijk was dit een erg gewone doordeweekse dag geweest ware het niet dat één gebeurtenis alles weer richting "specialleke" trekt: de hond.

Het is een echte trend aan het worden in de Côtes du Rhône om "bio" te gaan produceren. En zij die er nog een schepje bovenop willen doen gaan voor "biodynamie". Dat laatste, heb ik me laten verklaren door een kenner ter plaatse, houdt in dat men ook rekening houdt met de stand van de maan en de sterren. En vooraleer jullie nu dit verhaal naar het rijk der fabelen verwijzen, sta me toe te zeggen dat het resultaat ervan buitengewoon goed geslaagd is. Toeval of niet? Ik begin alvast hierover te twijfelen.

In de buurt van Avignon is er een dorpje genaamd Estézargues waar een wijn-coöperatieve actief is en waar men hemelse dranken bereidt. Dat was ons eerste doel. Op de een of andere manier slaagde mevrouw A erin om dit bezoek aldaar op minder dan 15 minuten af te handelen en dan werd er besloten om het plaatsje Tavel, op een boogscheut ervandaan, te bezoeken. Tavel is een AOC (Appellation d'Origine Contrôlée) en die maken uitsluitend rosé wijnen. Een Tavel is dus per definitie een rosé. Wie dit wist steekt nu de vinger omhoog.

OK, één vinger, die van mevrouw A, maar Meneer B werd er wel op afgerekend dat het stellen van een vraag daaromtrent een uiting van dommigheid is. Ik aanvaard dit kruis met waardigheid.

's Middags kregen we honger en mevrouw A wilde kost wat kost een restaurant in het dorpje Tavel uitproberen. Het etablishment dat we vonden voldeed in alle opzichten aan de verwachtingen en ons verblijf aldaar was rimpelloos verlopen, ware het niet dat we een hond bij ons hadden. Jullie kennen het beestje ongetwijfeld: Umi.

Volop in de hoofdschotel besliste de kat des huizes om zich te vertonen aan het kliënteel, waaronder ook Umi...
Mevrouw A had de hond netjes vastgeknoopt aan de tafel waaraan meneer B en mevrouw A genoten van de kookkunsten van de chef, tot Umi lucht kreeg van de kat des huizes. De reactie van de hond was op dat ogenblik voorspelbaar en catastrofaal. De tafel schoof een eindje op en er startte een door merg en been dringend gehuil van de kant van de hond. De kat zat er onbewogen bij.
Intussen waren mevrouw A en menbeer B druk bezig met te redden wat er te redden viel op onze tafel maar het kwaad was al geschied.

Na de interventie van de kat besloot Mevrouw A wijselijk om de hond vast te knopen aan haar stoel in plaats van aan de tafel. Dit leverde het gewenste resultaat en terwijl de kat confronterend in zicht van de hond bleef zitten, zat deze laatste nu beschaamd weggedoken onder de stoel van mevrouw A.
Meneer B heeft dan maar uitgelegd aan het gezelschap in het restaurant dat de hond niet erg gesteld is op katten. Maar dat had iedereen ondertussen al begrepen. Dit terwijl wij onze tafel en de gerechten erop trachtten te fatsoeneren.

In de namiddag zijn we er met de fiets op uit getrokken om een apotheek te vinden waar men een welbepaald cosmetisch product zou verkopen. Meneer B stelde algauw vast dat de Russen het Glonass GPS signaal verstoren en dat zijn fiets GPS hopeloos in de war raakte.

Wat rest is dat meneer B bij terugkomst op de camping zich van de taak gekweten heeft om een Perlenbach Super Strong van 50 cl naar binnen te werken bij 31 graden in de schaduw en het gevolg hiervan is dit reisverslag van vandaag.

Groetjes uit Avignon,
meneer B

- dag 7 en 8

Gisteren hebben we nogmaals Avignon verkend. Te voet.

Het doel was om hotels te prospecteren en een busmaatschappij te vinden. Toen we uiteindelijk bij het centraal station geraakten (de GSM van meneer B stond ingesteld als "locatie niet delen" en dan wordt het net één level moeilijker) stelde mevrouw A vast dat er vlakbij een "Grand Hotel" met 4 sterren op de gevel, gelegen was.

Meneer B en de hond stonden buiten op het bordes braaf te wachten tot het baasje weer terug naar buiten kwam, maar dat duurde en duurde tot we beiden bijna alle hoop opgegeven hadden om mevrouw A ooit nog weer te zien. Flink wat tijd later, net voor meneer B de hulpdiensten wilde inschakelen, kwam mevrouw A terug naar buiten gestrompeld. Blijkbaar had ze midden in een conversatie met de receptioniste met een acute aanval van diaree te maken gekregen en diende ze hals-over-kop het dichtsbijgelegen toilet op te zoeken. Welk gelukkig voor haar (en de receptionist) vlakbij was en alwaar er een stroom aan overtollige etensresten haar lichaam met veel geweld hebben verlaten.

We hebben nog net iemand kunnen spreken van een busmaatschappij en waren dus op dat gebied gerustgesteld, tot mevrouw A tot het besef kwam dat een bezoek aan een apotheek aangewezen was. Met apotheekbezoeken hadden we de laatste dagen reeds uitvoerig ervaring opgedaan, dus dat deel lukte vlot. Na inname van een Immodium werd het maag-darmstelsel van mevrouw A tot rust gebracht.

Vandaag zijn we verkast naar Chateauneuf-du-Pape, en we staan nu bij een wijnboer "Chateau Carbrières".
Na aankomst aldaar vond mevrouw A dat ze zich nogmaals onwel moest voelen en ging prompt op bed liggen. Wat voor meneer B (ondergetekende dus) aanleiding was om de buurt te verkennen, samen met de hond. Er waren mensen aan het werk in de wijngaarden en bezig met het oogsten van de druiven. Er liep ook een jongedame rond die kennelijk geen deel uitmaakte van het plukkersteam. Het duurde dan ook niet lang voor meneer B en de dame aanpapten en over koetjes en kalfjes begonnen te praten.
Later, toen mevrouw A zich weer in verticale positie bevond, gingen we een degustatie beginnen van de wijnen van het domein. Bleek dat de jongedame met dewelke meneer B reeds kennisgemaakt had, de dochter des huizes was en ze leidde vakkundig de degustatie.
Dit verliep dus erg vlot. Op het domein geraken verliep enkele uren eerder echter minder vlot. De GPS van meneer B lijkt onverharde wegeltjes te verkiezen die, achteraf gezien, nergens naartoe leiden.

Morgen staan er nog twee wijnboeren op het menu en die gaan we volgens de huidige planning per fiets bezoeken.

Groetjes vanuit het nieuwe kasteel van de paus,
meneer B

- dag 9

We hebben in Frankrijk al vaak over smalle wegeltjes gereden, maar deze reis breekt toch alle records. Ik heb nu van pure ellende mijn GPS ingesteld als dat ik rijd met een voertuig van 5 ton, in de hoop dat daarmee al heel wat ellende vermeden is.

Gisteren nog, bij een tussenstop aan een Flot Bleu, heb ik bij het wegrijden wat takken van een nogal knoestige boom geraakt met de luifel. Wat een akelig gepiep en gekrijs van zowel de luifel als mevrouw A tot gevolg had. Dit wordt een zaak voor Simonis bij terugkomst.

En omdat ik het spuugzat was om over wegeltjes van 2.5 meter breed (of soms nog smaller) te rijden hadden we in overleg beslist om een tussenstop te maken in Vaison-la-Romaine, stadje en ziekenboeg zeer welbekend bij mevrouw A.
Op de parking waar we daar stonden, ook welbekend bij de dames C en K en de heren K en R, stonden we in volle zon en het was er nogal warm. Dus besloot mevrouw A, met instemming van mezelf, om te verkassen naar een wat rustiger oord en dit nog voordat de politie zou langskomen om het sta-geld van 8.5 € in ontvangst te nemen. We hebben dus tijdens ons bezoek aan de stad een gratis parking gehad, wat mooi meegenomen was.

Onze volgende bestemming was dan het dorpje Rasteau. We gingen er bij een wijnboer staan (France Passion, weetjewel) en 's anderendaags bleek dat dit dan ook nog toevallig een wijnboer was die op het lijstje van mevrouw A vermeld stond.

Vandaag zijn we naar het Domain Escaravailles gereden. Niet alleen over bangelijk smalle wegeltjes maar ook nog eens met een plaats bergop waar we scherp naar links moesten draaien en ik denk dat dit zelfs met een fiets of een motorfiets niet doenbaar was. We zijn dan via enkele kunstgrepen toch de goede richting op geraakt en staan nu bij de wijnboer. Het blijken fantastische wijnen te zijn. Voor zeer democratische prijzen dan nog. Ik heb zopas mevrouw A terug gestuurd om twee flessen te kopen. Niet meer dan twee, want we zijn al overladen. Voor een keer durfde ze niets te kopen. Kom dat tegen. Net nu ze lyrisch is over de wijnen van dit domein.

Vanavond zou het best kunnen dat we bij L'Enclave des Escargots gaan overnachten. Tenzij natuurlijk mevrouw A andere plannen heeft, je weet maar nooit.

Groetjes uit een aangenaam warm en droog Frankrijk,
meneer B

- dag 10

Dag iedereen,

Misschien ligt het dan toch aan de geografie. We zijn in de driehoek "Valreas / Orange / Vaison-la-Romaine" en mevrouw A heeft last van haar darmen, wat ondertussen als een klassieker kan beschouwd worden. Gisteren nog was het plan om te verhuizen naar Suze-la-Rousse (rosse Suzanne dus) alwaar een wijnuniversiteit gevestigd is, maar gezien de gezondheidstoestand van mevrouw A hebben we van dat plan afgezien. We zijn dus strategisch in Valreas, bij de slakkenboer, gebleven, temeer daar men voor vandaag bakken regen voorspeld had. En dat laatste klopt ook. Blijkt nu ook dat we ergens een klein lek hebben in het dak van de motorhome, dus dat wordt huiswerk voor als en wanneer we weer terug zijn in België. Ik was er nochtans van overtuigd dat dit lek gedicht was. Dit zijn dan de geneugten van het kamperen.

Nieuw plan is dat we morgen ofwel naar een ziekenhuis gaan ofwel naar Rosse Suzanne. Dat ik dat waterlek hier ter plaatse zou kunnen dichten lijkt onwaarschijnlijk, dus ik hoop dat het niet de hele nacht gaat regenen want dan is het opvangbakje dat we eronder gezet hebben vol.

Voorts is er gisteren kennelijk beslist dat jongeheer M en meneer B samen een uitstapje zouden maken naar Thailand om ter plaatse de potentiële trouwlocaties te onderzoeken. Er zou eventueel zelfs een tweede uitstap richting Thailand kunnen gepland worden in het voorjaar van 2026 want jongeheer M heeft nog massa's aan overuren openstaan die moeten gerecupereerd worden.

Als het goed is dan zou de regen later vandaag moeten stoppen en zou morgen de zon weer schijnen. We hopen erop.

Groetjes,
Meneer B

- dag 11

Hoe het eindigde.

We zijn ondertussen alweer bijna een week terug in België. Hieronder dan1 het relaas van onze terugreis, met enige vertraging weliswaar.

Het heeft dus wel degelijk nog flink geregend in de nacht van 21 september. Mevrouw A en meneer B hebben zich opgesplitst in twee teams: team A en team B en waren dus om beurten bezig met het binnensijpelende water op te vangen en af te voeren.
Team B sliep het eerste gedeelte van de nacht de slaap der onschuldigen terwijl team A ervoor zorgde dat we van groter onheil bespaard bleven. Bij wijlen kwam de regen nog met bakken naar beneden, maar team B had daar duidelijk geen oren naar. Gelukkig dus was er team A. En tegen zes uur in de ochtend stond team B water te scheppen terwijl team A kon genieten van een hazenslaapje.

Des morgens hebben we dan weerom plannen opgemaakt voor het verdere verloop van de reis. Suze-la-Rousse stond op het programma. En dan bekeken we de weerkaarten.
Regen, regen en nog eens regen. En dat met een lekkend dak. Niet te doen.
We zagen er dus van af om het kasteel en de universiteit bij Rosse Suzanne te bezoeken en maakten plannen om meer naar het noorden te gaan en daar dan verdere concrete plannen te smeden.

Grane (Domaine Distaise) kwam als eerste in aanmerking. Dan maar de weersvoorspelling voor Grane erbij gehaald. Regen, regen en nog eens regen.
OK, niet getreurd, we gaan dan maar naar Remiremont in de Vogezen. Daar is een leuk plaatsje om te overnachten wisten we nog van onze heenreis en volgens meneer B zou het daar droog blijven. Gelukkig voelde mevrouw A zich al wat beter dus we beginnen te rijden.
Maar, onderweg, regen, regen en nog eens regen.
Wat we wel vaststelden was dat het water niet binnen sijpelde terwijl we reden, dus dat was mooi meegenomen. Maar het lek was er ongetwijfeld nog steeds, dus ergens overnachten in de regen zou weerom betekenen dat team A en team B in actie zouden moeten komen, met nogmaals een slapeloze nacht in het verschiet.
En terwijl we in de buurt van Epinal waren, regen, regen en nog eens regen. Daar overnachten was dus ook uitgesloten.

Dan werd de knoop doorgehakt en we zouden verder naar het GH Luxemburg rijden want volgens de weerkaarten die mevrouw A raadpleegde reikte de regenzone net niet tot daar.
Echter, eenmaal aangekomen in Luxemburg: regen, regen en nog eens regen. En wat zit er dan nog op? Tanken en verder rijden naar huis dan maar. Het was ondertussen al 10 uur 's avonds.

En de regen bleef ons achtervolgen tot op zo'n 75 km van Brussel. Onderweg waren er nog de klassieke wegenwerken en bij één van die wegenwerken had iemand het lumineuze idee opgevat om ons over één rijstrook te laten rijden, links en rechts afgezet door vangrails en betonnen blokken. Als daar nu iets zou gebeuren dan waren we de sigaar want er was dan geen ontsnappen meer aan en zouden we als ratten in de val zitten.
En jawel hoor, toen we het begin der de wegenwerken tot op een honderd meter genaderd waren was er net een ongeval gebeurd en diende de betrokken voertuigen weggetakeld te worden.
Hoe die takelwagen daar ooit tot bij die voertuigen zou kunnen geraken was ons een raadsel want de kunstmatige val ging 11 km ver. Dus besloten we om van de autosnelweg af te rijden en via de landelijke binnenwegen ons geluk te beproeven.

Onze eerste poging bracht ons precies terug tot op de plaats waar we de autosnelweg waren afgereden en waar we er daar niet meer terug op konden rijden.
OK, tweede poging en we gaan resoluut de andere kant op.

Die weg hield midden in de bossen plots op te bestaan en er zat niets anders op dan zowat 650 meter achteruit terug te rijden, in het donker en in de regen. Dit ging vaak op het gevoel want achter ons was er haast niets te onderscheiden (de weg was -natuurlijk- niet verlicht) zodat meneer B al zijn stuurmanskunst moet inzetten en de weg vóór ons in het oog houden en zo min of meer blindelings achteruit terugrijden. Als hulpmiddel hadden we dat we de snuit van de motorhome die ik in het midden van de weg trachtte te houden, in de hoop dat de achterkant, die nu dus feitelijk de voorkant geworden was, op de weg zou blijven. Als tweede hulpmiddel hield meneer B ook een oogje op de GPS zodat er kon gezien worden of de weg rechtdoor liep of bochten maakte. Gelukkig was die voor een groot deel recht, maar er zaten ook enkele bochten in waar we min of meer op goed geluk verder reden. Dat werd even penibel, tot er plots een smal zijstraatje opdook waar meneer B erin slaagde om de motorhome te keren, zodat we weer vooruit konden rijden, wat toch net iets comfortabeler was.

De derde poging bestond erin om de bordjes "omleiding" te volgen. Dat was dan "déviation" want we zaten nog in Wallonië. Dat ging goed tot we vaststelden dat die bordjes ons precies naar de precies naar de autosnelweg brachten, naar de plaats waar het ongeval gebeurd was en waar een kilometerslange sliert auto's en vrachtwagens stond aan te schuiven.

Er zat dus niets anders op dan de wachtrij te vervoegen. Maar gelukkig bleek een tiental minuten later dat de autosnelweg weer vrijgemaakt was en de file loste snel op. Wij dus weer op pad richting Brussel. maar, regen, regen en nog eens regen.
Zoals reeds gemeld hield de regen pas op op zo'n 75 km van Brussel, wat een hele verademing was, want in de regen rijden op een onverlichte snelweg, zoals in Frankrijk, is geen pretje. Achteruit rijden op een onverlichte landweg trouwens ook niet.
Tegen 1 uur 's morgens waren we eindelijk thuis en tegen twee uur zaten we in bed. Meneer B tenminste want mevrouw A had ondertussen het bestaan van de TV herontdekt.

Ondertussen zijn we min of meer bekomen van onze terugreis en zijn we weerom plannen aan het smeden voor een volgende uitstap.

Groetjes van jullie meneer B en mevrouw A.